

עז:

עין משפט
נר מצוה

ז א מ"י פ"ט מהל' מעה"ק
הלכה טא:
ב [מ"י שם הלכה כג]:
ח ג מ"י שם הלכה ו:
ט ד מ"י שם הלכה יג וספק
להוציא ועי' כ"מ:

מוסף רש"י

אחד שלא יטול פרוס.
והכי אחד שלם שלם יא
מכוס (מסכים 17)
יטול מקרבני על חבירו.
דמל מין ומין בני לחשק
מחל מחל. מחל מחל
ומחל מחל ומקרבני מחל
ומכוס מחל. מחל לא שקל
מחל מין בלד על מחל
(מסכים יב) שכל מה
שחלה מביא ממקום
אחר. מחל יא מה עשרו
לחל. לחל מחל מחל
מדרש על מה מחל מחל
(מסכים 17) בבית

רבינו גרשום

שלא יטול מקרבן על חברו.
 ולא יטול ד' חלות תרומה
 ממיזא על השאר: וזהו
 מין את המהבוי, וזהו
 למינן בשעת הורדה. וזהו
 שלימין: וזהו תרומה
 בדאמ' תבוסת ידך אל
 הבדיוס: וזהו תרומה
 לביש: זאת עשית, תרומה
 מעשר, שאין חיל תבוא.
 וזהו כבר נאמר ויקרבסו
 מנה חרשה לה
 מסובסוכים תבואו אלם
 ותבוסה מנה ת"ל תבוא
 וכו': וזהו חיל תבוא
 להלמין שן שפוינו וזהו
 אף קא נה' שפוינו וזהו
 אל תבא: וזהו ידך ידך
 וזהו אליקיה וזהו שרדה
 וזהו: וזהו קרבן מטה.
 המהבוי: וזהו תרומה
 מין. אתר תרומה:
 תרומה חלה דתביש לה
 תרסו תרומה חלה א'
 מבי: וזהו דילאס
 ומתשיבו: וזהו וזהו ולא
 באה: ומתשיבו וזהו
 אתר: דהמעט או אינה
 דמסעת. דמסעת אל מעט:

שימה מקובצת

(א) ואי הלל שני
 עשרות. אשתי הללם קאי
 (נראה) לפרש ח"ל התיינה
 יהוא ייבוי (ובין) דכתיב
 בה ריבוי ויש לפניו דרון
 (להשוות) דרינע ייש לנו
 דרון המרבה ואי דרון מה
 להלן עשרת לחלל אף כאן
 עשרת לחלל: (ב) חלוצ
 חלוצ מצות כ"י סולת מרכבת
 נמחק: (ג) ממנו תירמה לה:
 (ד) והתיינה במחצן: (ה) הכא
 מהי: (ו) מרדכי דגדג:

במבט מן המחוצר, פירש בקונטרס שיהיו כולן בכלי אחד כשיעול המדומה וגראה דאין צריך אלא מוקף ממנו דכתיב גבי תרומה (ומדבר יח) ובהקומן רבה ששע כפירוש הקונ' דדשיין גבי מנחה ויהיה ממנו המחוצר שלא יבא עשרו

ויוקמוץ ומיהו התם נמי
בדאיחא כהניא שמעתא
בכלי אחד חי לא נגע
התם בעשרון שמקלו
לקמוץ מהו עזי צירוף
או דרנכן: **ואל** יוביחו
אחריהם תרומה. ומהאי
לכא למיץ מתרומה
אי מחובר איבא. פירש
דקדי דהאי דפריך
ה מנחה הכשר ואחר כך
ירוש וקשה דלחמי יכול
בכלי אחד כדפירש לעיל
נגעיה לפשר דפריך למה
יפשיעא דמחבר הוא:

זמר

מתני' *מכולם היה נוטל אחד מעשרה תרומה שנאמר ¹והקריב ממנו אחד מכל קרבן תרומה לה' ²(א) אחד שלא יטול פרום ממכל קרבן שיהיו כל הקרבנות שוות שלא יטול מקרבן על חבירו ³לכח הזורק את השלמים לו יהיה והשאר נאכל לבעלים: **רמ'** ⁴תנו רבנן והקריב ממנו מן המחובר ואחד ⁵שלא יטול פרום מכל קרבן שיהיו כל הקרבנות שוות שלא יטול מן הקרבן על חבירו תרומה לה' ⁶איני יודע מכמה היא הריני דן נאמר כאן תרומה ונאמר בתרומת מעשר ⁷תרומה מה להלן אחד מעשרה ואף כאן אחד מעשרה או כלל לדרך זו נאמר כאן תרומה ונאמר בכבוסים ⁸תרומה

באן אין לה שיעור נראה למי דומה דנין
ויומה שאין אחריה תרומה ואל יוכיח בכורים
דרך זו דנין תרומה הנאכלת במקום קדוש
ואל תוכיח תרומת מעשר שנאכלת בכל
ויומה לה' וכתוב בתרומת מעשר ממנו
תרומה שהיא אחד מעשרה אבל איני יודע
מפיו כן לא חס ונאמר להלן בשתי הלחם
אף כן עשרון לחלה או כלל לדרך זו
הפנים לחם מה להלן שני עשרונות אף
דיומה דנין מנחה הבאה חמץ עם הזבח
ואל יוכיח לחם הפנים שאינו בא חמץ
דנין מנחה הבאה מארץ וחוצה לארץ מן
מארץ וחוצה לארץ מן החדש ומן הישן
באות אלא מן החדש ומן הארץ תלמוד
תנופה שתיים¹² שאין תלמוד לומר תביאו
מה שאתה מביא במקום אחר הרי הוא
כאן עשרון לחלה¹⁶ אי מה להלן שני
ות¹⁷ תלמוד לומר תהיינה למדנו עשרה
לומר¹⁸ על חלות לחם חמץ נגד חמץ
דרגות לחמי תודה עשרה לחמץ ועשרה
יהו כולל אלא ממין אחד תלמוד לומר
על זבח התודה¹⁹ חלות מצות בלולות
מן סלת מרבכת וגו' נמצאו שלשה עשרונים
חלות לעשרון ונמצאו לחמי תודה ארבעים
ואר נאכלים לבעלים אמר מר והקריב ממנו
ב²⁰ ואת כל חלבו ירים ממנו החם מאי
מר אבימי דמר רב חסדא אמר אבימי
אימורין אמר מר נאמר כאן תרומה ונאמר
מתרומת מדין²¹ דנין תרומה הנהגת
ת ואל תוכיח תרומת מדין שאינה נוהגת
תנא דבי ר' ישמעאל דנין דבר שנאמר
שנאמר בו תרומה לה' לאפוקי תרומת
ויומה לה' בעי רבא תרומת לחמי תודה
מין חייבין עליהן מיתה וחומש כיון דאיתקש
דמי או דלמא²² יבו וחמשייתו מיעט
תקין אמר מר ת"ל תהיינה מאי תלמודא
אמר

[illegible]

היה טעם אחד מעשרה: ויסוּל זה
 שם תרומה: שלל יסול מקרבן. זה
 שם וזה לא כלום מאוס בדבשן
 המסוכר. בדבשן ישיר כל החלל נכחד
 וזה הוא טעם אחד: בכדורים ירד
 מה נהר דם ומפסל ידן ומכונות ידן. ודגים
 אל הכדורים: מה תרומה בכדורים אין
 שיעור. להלמרחן ופסל יש מהן אל
 שם אין להם שיעור הפאה והכדורים
 מה שיראה מביא: שאין אחרים תרומה.
 אין שיעול תרומה מנכר אין מפרשין
 ממנה תרומה אחרת: שם אחרים
 תרומה. שם ערין יש לו להפרש כל
 ומעוול: דין. א) תרומה תחמי מזה
 אלה ברחוק (ד) שיעור אחרים

ורמות בנשים האהלות כירובים: **תלמוד**
ד' פט'. ויקרא ד' אחד מכל קרן
 ומה לה' דכתיב דתחמי חידה משה
 ומה לה' ואלוהי תבנות מעשר (המכר)
 והרמיות ממנו תרמות ה' מעשר וגו'
 אזי ידע מכה. קמה הוא עושה
 לה על שם: **נאמר כלן** (המכר) **תמן** **ה'**
 ושייח כלן מנחת חמין מנחת חמין
 מה **לכלן** שערין **לחלה**. דכתיב
 (המכר) **שנים ושני** **שעורים** (ה') וגו'
 ומה תורה ומה העשר כלות מחבר
 חיל ושייח הלחם אין בואם אלא מן
 דכתיב **שני** (המכר) **שני** **שעורים**
 ומה תעשה מה תלמוד לומר חמין
 כדר נאמר (שם) והקרבנות מנחה
 ומה תלמוד לומר שעורים מה תעשה
 תלמוד לומר חמין שכל שאר מביא
 וקוס חמין ענין זה תמן וזה חמין וזה
אזי **מה** **לכלן**. כלן שני שעורים
 שנים ותו **לכלן** **לומר** **שעורים**
לחלה **לומר** **שעורים**. ויורה
 חמין הוא. ואף על גב דכתיב בשמי

[illegible]

רש"י בתי"
בתי נטול אחד. הכן טעל אחד מעשרה ומה: שיהיו כל הקרבנות. כל המינין יהיו עשר הנות: שלם יצול. תרומה: מקרבן חבירו. שלם היה מימי החמשה וממין חמשה עשר לא מפריש מזה על זה: מן המחובר. שיהיה טעל בכלי אחד וול תרומה: איני יודע ממה. הנות הוא

[illegible]

וידהא שמים שני עשרונים כתיבי (ל)
 על פודה. דשלישה מינין כתיבי בקרא:
 כרומם חלה. דקיי"ל (ח) אחד מכ"ד
 וקרבן וחומש צייג זר האוכלה: כפרומם
 ולא כפרומה אחרת: וחמישיטו. יאח

מסורת הש"ס

(א) מדרש יב: (ג'עלע פון פאסטע-
לע נדעו: (א) לקחן עמ: (ב) גי'א
תומות. (ג) לקחן פון: (ד) וחסות
(ה) (ד) א' ספר קריין ארץ: (ו)
ק' כיה ע"כ חס' וע' זק"א:
(ז) (תומות) חס' מדרש אגמדר
(ח) ממנו תומות ה' כ"ל:
(ט) זיל עז חלם לחם חס'
הספר ואח"כ דיה מה להלן
פ' פסוקים ח' פסוקים ח' וס'
ואח"כ דיה ממה חס' וס'
זק"א. (ו) וסחים ש"ק. (ח) זיל
היטת. זק"א. (ט) זיל היטת
מלה דכחש ממנו סכל לעקיד
הספר חלה לעקוד חס' דכחש
(א) זק"א מ"ח. (ב) דכחש
(ג) ויקרא כ"א. (ד) חלה פ"ב

תורה אור השלם

[illegible]

הגהות הב"ח

(א) ר"ה ד"ה חסדן מכל
לחמי: (ב) ד"ה סלח ימי סלח
יטול מן אחד שנים ומוס:
(ג) ד"ה דען תרומה
הנאכלת בו לחמי טיה:
(ד) ד"ה מה למן וסי וסי
הסיד יחסי מ"ה מנחה
הבא מן הארץ בו לחמי
טיה: (ה) ד"ה למדן וסי
התניננו: (ו) ד"ה נגד וסי
לנודק חסד תביא לצורך
מס: (ז) ד"ה מן המחובר
ימי מלי מחובר סלח שדרי
מחבר:

גליון הש"ס

גם' דען תשובות הנזכרת
לדורות. כן יומא כל ש"א
תוס' ד"ה מתרומות: